

• דויד בן-גוריון לא ינצל בזמן הקרוב את החומר שצבר בקשר לפרשת לבון. הוא יפעיל את החומר רק במקרה שיתברר לו, שבתוך מפא"י נעשים נסיונות להפסיק עם פינחס לבון. מאידך עשוי להתגלות כי בתוך החומר שרכש עלידי שליחו של בן-גוריון, נמצאים מיסמכים מקוריים, אשר יש מקום לחשוב שבן-גוריון היה מעוניין להוציאם מארכיוויו המשרדים הממשלתיים בעת פרישתו, למען לא ינוצלו נגדו. הוא עשה זאת במסווה של ריכוז חומר פרשת לבון.

• אחת ההתפתחויות הקרובות במלחמת הירושה בתוך מפא"י: הדחתו של ראובן ברקת. קבוצת הוותיקים באה לכלל מסקנה כי נוכח ההתפתחויות האחרונות בתוך הצמרת, אין ברקת האישי והמתאימה לכהן כמזכיר המפלגה. הסיבות: הוא חלש-אופי, פוזל לעבר הצעירים, אין זה מן הנמנע כי כמזכיר לתקופת-מעבר, שתוגדר כתקופת חירום, יתמנה שרגא נצר בעצמו.

• לוי אשכול יחזק את עמדתו בתוך מערכת "רבר". בטאון ההסתדרות נראה לו כרתום יתר-על-המידה לבן-גוריון ולצעירים. הוא ינסה להפעיל שניים מחברי המערכת הנאמנים עליו, כמבטאי דעתו נגד דעת הצעירים.

• בן-גוריון עשוי להפעיל את מזכיר ההסתדרות, אהרון בקר, נגד אשכול. ברור שאשכול מעוניין עתה בחזית הסתדרותית שקטה, אך דווקא מכאן צפויה לו הטרדה מתמדת בענייני שבר, תוך השבועות הקרובים.

• פנחס ספיר עשוי להפתיע את חוגי הכלכלה, בקבלו, כמעט במלואו, את קו אשכול באוצר. עד כה נחשב ספיר כמתנגד

העם

יש שקט

כל מהדורת חדשות וכל כותרת ראשית בעתונות העברית דיברה השבוע על ה"נעשה מעבר לגבול הצפוני". ז"א אל חריי מאיים בהפיכה, אל-חריי התבצר ליד הגבול הישראלי, אל-חריי דורש את טילוק מתנגדו, אל-חריי טולק לפאריס.

היתה זו ידיעה חשובה אומנם. שכן על המאננים היה מוטל גורל האחרון הסורי-עיראקי-מצרי. אך לגבי האזרח הישראלי, היה זה נושא בעל חשיבות משנית. הוא התעניין הרבה יותר במה שנעשה אצלו, בתוך גבולות ישראל — ליתר דיוק: התפתחות המלחמה החמה על השלטון (ראה עמודים 11-10).

בכל זאת כדאי היה לחשוב על הגבול הסורי. אין זו הפעם הראשונה ששליטי דמשק מתקוטטים ביניהם. בכמה מן ה"פעמים הקודמות התלה א-השקט הפנימי באישקט על הגבול, בין ישראל וסוריה. הפעם עבר העניין בשקט.

נראה שכאשר שתי הממשלות צסוקות מאוד בענייניהן הפנימיים, אין זמן לאף

כששבר עמוק נוצר בקרסולו ושבר נוסף מסתמן בכרך. הנהג, שחיכה מעברו השני של הבנין, לא התפלא לאיחורו של השר. גב בימים שבן-גוריון היה ראש הממשלה היה שפירא נשאר להתעצויות של ארבע עניים. לאחר השרים. הנהג היה בטוח כי השר שקוע הישיבה הרשמית, ומאחר לדרת אחרי כל שקוע בשיחה עם אשכול, לכן הוסיף לשכב במנוחה על המושב הקומי של המכונית, כשהוא קורא בריתוק את עתוני הערב. כל אותו זמן גילה שפירא (63) קור רוח וסבילות מפליאים. הוא נתגלה שוב, לדברי מכיריו, כליטאי הקר ששום דבר אינו עשוי להוציא משחימ-משקלו. לבסוף הודמן עובר-אורח. השר ביקש ממנו שישלח את הנהג.

המשק

אוספי הטכסטיל

השבוע הוחלט על חיסולה הסופי של ה"מטויה לחושים דקים שבקרית-גת. כל ה"נסיונות למכירת בית-החרושת — נכשלו. השערוריה, שנמשכה שש שנים, ושעלתה למדינה שש מיליון לירות, הגיעה לקיצה. השרידים האחרונים שנותרו מבית-החרושת היו עשרת אלפים הפלכים — שליש מ"מכונות בית-החרושת, שנרכשו על-ידי בעליו הראשונים, שלמה פלוקוביץ ושוחפיו (העולם הזה 1327) — אשר הועמדו עתה למכירה קמעונית.

לא חסר היה הרבה, שקך דומה יבוא על מפעל הטכסטיל הגדול והחתיק ביותר בארץ — בית החרושת אתא. האגדה על כושר תפוקתו הגדול של המפעל החיפאי — התפוצצה ככוכב-סבון עם מותו של מייסד בית-החרושת, הנס מולר.

מהפכה ב"אתא". בעליו החדשים של המפעל — החברה שבראשותו של פנחס (טיבור) רוזנבוים — רכשו את אתא תמורת 5.5 מליון לירות. היה זה סכום שלא הגיע אפילו לחצי המחיר עליו דובר בחייו של בעלו הראשון. אך כדי להבטיח אפילו את כדאיותה של השקעה מעין זו, ה"ה על הבעלים החדשים לגשת במרץ לביצוע שינויים יסודיים באירגונו המסורתי של המפעל.

הצעד הראשון של יחזקאל דגן — נציגו של רוזנבוים השותף בישראל — היה להעביר את משרדי המכירה מכפר-אתא לתל-אביב. בצורה כזו התעלם דגן מהאני-מאמין של מולר, שנהג לומר: "אם בית החרושת יצטר סחורה טובה, לא יהיה צורך לרוץ אחרי הקונים — הם יבואו לבית-החרושת."

בעת ובעונה אחת נשבר גם קו היצור השמרני של בית-החרושת. בשבועות האחרונים, באיחור של כמה שנים, החל בית-החרושת לשחק את המטרים הראשונים של בד טרילין. גם המנגנון הטכני של המפעל עבר ראווגניזציה מוחלטת. הנהלות מחלקות אחדות חדלו מלהתקיים ואילו מחלקות אחרות התאחדו תחת הנהלה אחת. בין ה"מחלקות שחוסלו: מחלקת ההדרכה, ושתי מחלקות אריגה, בכורדני ובכפר-אתא, ש"אחדו תחת הנהלה אחת.

אך לכל השנויים האלה היה גם צד נוסף. על צאת הפקידים בבית החרושת איימה סכנת פיטורין.

אך ההתמרמרות הרצינית ביותר נתגלעה בבית החרושת בשל ביטול השרות ה"רפואי של בית-החרושת. עד עתה היה נמצא בבית-החרושת רופא קבוע עם צוות עוזריו. אישור רפואי ממנו, או המלצה למתן עבודה קלה יותר, היו מחייבים את הנהלה ללא ויכוח. גם השרות הסוציאלי, על השגתו היתה גאות חוד העובדים, בוטל עתה.

פעם ראשונה, לאחר הפסקה של שנים אחדות, נשמעו שוב באתא קולות שדיברו על שביחה.

אגוז לקערה. אך גם דגן וגם רוזני ביום אינם מיהסים תשומת לב רבה מדי לפספוסים אלה. כי במסגרת תכניתם הנ"חבת מהות אתא רק אגוז אחד בקערה ה"מתמלאת.

מיד אחרי רכישת מפעל אתא, רכשו רוזני ביום-דגן את מפעל הטכסטיל לודז'יה שב"חולון, ובזמן הקבוע ביותר יעבור לרשותם גם מפעלו ה"הומם של גימלי לוי בנצרת. משא ומתן מתנהל גם על רכישת בית-החרושת כ"הונה. שבהדר יוסף, אשר בעליו פשטו את הרגל לפני כמה חודשים.

באופן כזה יקום בארץ סרסט הטכסטיל (המשך בעמוד 14)

מה לבשל להם עכשיו?

אחת מן השתיים להתעסק בגבולות. וכש"שתייהן מעוניינות בשקט — יש שקט.

הממשלה

50 דקות בשמש

ההכרעה החשובה ביותר שנדרשה עד כה מממשלת אשכול לא התקבלה ביום ראשון זה. "נחכה עד שיחלים השר שפ"י רא", הודיע ראש הממשלה, וכל השרים הסכימו.

אותה שעה שכב שר הפנים חיים משה שפירא בביתו, כשרגלו השמאלית נתונה בגבס.

כיצד נגרם השבר ברגלו של השר? זאת מתקשה להסביר אפילו הוא עצמו. אך עובדה היא, כי בצאתו ביום ראשון של השבוע שעבר מאולם הישיבות של המ"מ שלה, בשעה שירד כמדרגת השיש הרחבות של הבניין החדיש בקריה הירושלמית, מעד לפתע. הוא חש כי משהו התפרק בתוך הרגל. הוא פסע מספר צעדים ולא יכול היה להמשיך.

מכיוון שהיה השר האחרון שעזב את חדרו של ראש הממשלה, לא הבחין איש במתרחש. חיים משה שפירא נישאו עומד בשמש היוקדת משך 50 דקות רצופות,

לקו-המנחה של אשכול בענייני המטבע. עתה יסביר ספיר כי התנגדותו זו נבעה מהיותו נתון כולו לבעיות המשרד המסחר והתעשייה, אולם מתוך ראייה כוללת יותר הוא מצדיק את אשכול.

• הומוסד לתיאום בין הממשלה והסוכנות היהודית ידי רוש את שוכו של ראש מחלקת העליה, זלמן שרגאי, מאמרי קה. שרגאי יצא לביקור ממושך בארצות-הברית, ובינתיים החלה מגיעה עליה של חומר אנושי ירוד מבחינת הגיל והבריאות. פקידי מחלקת העליה, שנדרשו לצמצם עליה זו או אף לוותר עליה כליל, לא נענו לתביעה, בטענה כי היא מבוצעת על-פי הנחיות ראש-המחלקה. שיבתו תידרש לקבלת החלטה לצמצם או לבטל סוג זה של עליה.

• ייערך מעקב מיוחד אחר התנהגותם של ימאים ישרי אלים בחוף-לארץ. במשרדים ממשלתיים שונים, ובעיקר במשרד החוץ, הצטבר גל של תלונות נגד ימאים המופיעים בנמלים כמתפרעים, קונים סחורות בהקפה ואינם משלמים, פוגעים בנשים. משרד-החוץ ישתף את המשטרה, ואולי גם גורם בחוץ נוסף, כדי לאסוף חומר משפטי נגד ימאים כאלה, מתוך כוונה להעמידם לדין בארץ.

• תיפתח חקירה נגד פקיד בכיר לשעבר במשרד הפוער. פקיד זה היה מקורב, בין היתר, לרכישת ציוד למען מוסדות ע"ד, עבר לעסקים פרטיים הקרובים לאותו שטח בו עסק בתקופת היותו עובד-מדינה, למרות שבטרם נכנס לתפקיד לא היה לו כל קשר למקצוע זה. ההנחה היא, שהדבר התאפשר לו כתוצאה מריוחיותיון בסכומים גדולים, שצבר תוך כדי עבודתו במשרד הסעד.